

ЧАСТИНА I

СІЧЕНЬ 1976 РОКУ

РОЗДІЛ 1

У хмарні дні Роберт Невілл не знав точно, коли саме зайде сонце, тому часом вони з'являлися раніше, ніж він діставався домівки.

Якби він мав кращі розрахункові здібності, то міг би вираховувати приблизний час їхньої появи; а так він і досі користувався давньою звичкою визначати настання сутінків, дивлячись на небо, а в хмарні дні користі з того було мало. У такі дні він вважав за краще лишатися неподалік дому.

Походжаючи опівдні навколо будинку, він смалив цигарку, пускаючи з кутика рота цівку диму, — варто було перевірити, чи тримаються дошки на вікнах. Після несамовитих атак вони часто бували розколоті або надірвані, тож їх раз у раз доводилося замінювати; такої роботи він терпіти не міг. Сьогодні лиш одна

дошка була ослаблена. «Чи ж не дивина?» — подумалося йому.

Він також перевірів теплицю та водяний бак на задньому дворі. Часом конструкція навколо бака була пошкоджена, а водозбірники погнуті чи відламані. Бувало, що вони жбурляли каміння через високу огорожу, зрідка прориваючи підвісну сітку, тож доводилося міняти побиті шибки.

Утім, цього разу ані теплиця, ані бак не були пошкоджені, тож він попрямував до будинку по молоток і цвяхи. Відчинивши двері, він поглянув на власне спотворене відображення в потрісканому дзеркалі, яке прилаштував десь місяць тому до дверей. За кілька днів зазубрені шматки посрібленого скла почнуть відпадати. «Ну й грець із ним», — подумав він. Це останнє бісове дзеркало, яке він туди ліпитиме, — все одно марно. Краще повісити часник. Часник завжди спрацьовував.

Він повільно пройшов крізь тьмяну вітальню, звернув ліворуч у невеликий передпокій, знову ліворуч і опинився у своїй спальні.

Колись кімната була затишно обставлена, але ті часи минули. Тепер це було функціональне приміщення, а оскільки Невіллове ліжко та комод займали небагато місця, решту кімнати він переобладнав у майстерню.

Уздовж стіни стояв довгий верстак із твердої деревини; на ньому він прикріпив стрічкову пилку, токарний верстат, наждачне точило та лещата. На стіні по-

над верстатом були хаотично нагромаджені полиці з усіма потрібними Робертові інструментами.

Він підійняв з верстака молоток і визбирав декілька цвяхів із безладно розставлених відерець. Повернувшись надвір, він міцно прибив планку до віконниці. Невикористані цвяхи пожбурих у купу щебеню попід дверима.

Деякий час він стояв на галявині перед будинком, дивлячись уздовж завмерлої Сімарон-стрит¹. Він був чоловік високої статури, тридцяти шести років, англо-німецького походження.

Його обличчя не мало особливих прикмет, хіба що довгастий, рішучий рот і яскраво-блакитні очі, які тепер вдивлялися в обвуглені руїни сусідніх будівель. Він спалив їх, щоб убезпечити себе від нападу згори: таким чином, вони не дістануться до нього з дахів сусідніх будинків.

Почекавши ще кілька хвилин, він неквапом перевів подих і повернувся в дім. Пожбурих молоток на диван у вітальні, запалив чергову цигарку та зробив собі фірмовий ранковий коктейль.

Пізніше він змусив себе сходити на кухню та розчистити раковину, спустивши в подрібнювач купку сміття, що назбиралася за п'ять днів.

Він знав, що має спалити паперовий посуд, пообмітати меблі, вимести раковини, ванну й туалет, а ще

¹ Усі географічні назви, якщо не вказано інше, позначають об'єкти, розташовані в місті Лос-Анджелес, штат Каліфорнія, — найбільшому місті штату, другому за чисельністю місті в США.

змінити постіль та наволочки в спальні — проте настрою для цього не мав.

Живучи самотником, він перестав зважати на ці речі.

Наближався полудень. Роберт Невілл набирав повний кошик часнику в теплиці.

Попервах він на дух не зносив запах часнику в таких кількостях, а його шлунок постійно каламутило. Тепер же він був готовий іноді поклястися, що цим запахом просякнуті не лише будинок і все в ньому, а навіть його власне тіло.

Проте він цілком перестав зважати на запах.

Визбравши достатньо головок, він повернувся в дім і скинув їх на сушарку в раковині. Клацнув вимикачем — світло замерехтіло і вже за мить спалахнуло на повну потужність. Роздратоване шипіння вирвалося крізь його стиснуті зуби. Знову цей бісів генератор. Треба діставати інструкцію та перевіряти проводку. А як відремонтувати не вийде, то доведеться встановлювати новий.

Він гнівно шарпнув ногою високий табурет, відсунувши його до раковини, узяв ніж і, втомлено пробурчавши, всівся.

Спершу він розділив кожну головку на маленькі серповидні зубчики. Потім розрізав кожен рожевуватий жорсткий зубець навпіл, розкриваючи всередині м'ясисті пуп'янки. Повітря наповнилося гострим мускусним ароматом. Коли терпіти стала несила, він клацнув перемикачем кондиціонера, і дихати вмить стало легше.